

som med Sandhed kan kaldes en Middelpriis. Skagen befinder sig under ganske eiendommelige Forhold, og derfra maa denne store Forskiel hidrøre, der avles nemlig saa godt som ingen Sæd ved Skagen; Sæden maa altsaa føres dertil enten tilføes, og da der ingen Havn er, er det kostbart, eller tillands, men da der ingen Landevei er, er det ogsaa kostbart. Priserne i Skagen ere derfor ikke Priser i den Forstand, at de burde opgives til Ansættelse af Capitelstaxt, og det forekommer mig, at der kunde være Grund til at lade Skagen reent gaae ud ved Ansættelsen af Capitelstaxten i det nordlige Sylland, nemlig i Benhøvel og Hansherrederne. Jeg har nu tilladt mig eksempelvis at anføre de Forskjelligheder, som man saaledes træffer paa, og det vilde være mig kjær, om jeg derved maatte have overbeviist de Herrer om, at man maa anstille Undersøgelser, der gaae i det Enkelte ved Ansættelserne for derved at komme efter, hvad det er, som indvirker forstyrrende paa, at de Middelspriser, som opgives, kunde blive et sandt og paalideligt Resultat. For Dieblicket er der vel ikke Andet at gjøre end at stemme for det Forslag, som foreligger, lad os tage det og see i nogen Tid, hvorledes Sagen vil stille sig derefter. Jeg vil slutte med at henlede Opmærksomheden paa de Angivelser, som efter det foreliggende Udcast hyppigere end nu vilde blive opsørte i Aviserne; ved nogle at gennemgaae dem, vil man i Tiden muligviis kunde udlede Resultater, hvorved et sandere Udtryk for den virkelige Middelpriis kan komme frem.

C. Mourier-Petersen: Uagtet jeg altid har anseet det for temmelig vanskeligt at gjøre nogen Forandring i Bestemmelserne om Capitelstaxten, da jeg veed, hvormange private Contracter og Overenskomster der ere baserede paa den, og da det vil være temmelig klart, at det, at gribe forstyrrende ind deri, vilde være meget betænkeligt, kan jeg dog godt stemme for det nu foreliggende Forslag, som efter min Mening temmelig heldigt har løst sin Opgave. Jeg troer ikke, at de tidligere Angivelser, hvorefter Capitelstaxten er sat, i Reglen — jeg siger kun i Reglen — have

været for høie, idetmindste har det da kun været for enkelte Egnes Vedkommende, men jeg indrømmer villigt, at der ikke for Tiendehyberne er nogen tilstrækkelig Garanti for, at deres Interesser blive varetagne, da de ikke ere repræsenterede blandt dem, der angive Priserne, og dette har ikke kunnet Andet end avle Mistro og Misfornøielse. Til at have enhver som helst af den Slags Mistro og Misfornøielse gaaer jeg imidlertid saa gjerne med som Nogen, og dette troer jeg vil nogenlunde kunne opnaaes ved dette Lovforslag, som vil dele langt ligeligere mellem Parterne, end det før har været Tilfældet. Yderne vilde herefter kunne see deres Interesser varetagne, uden at jeg derfor nærer Frygt for, at Angivelserne vilde gaae i den modsatte Retning, hvorved der vilde gribes forstyrrende ind i tidligere Overenskomster. Det ærede Medlem for Ribe (Kühnel) ansørte imod Lovforslaget, at det var urigtigt, at Herredsfogderne endnu skulde være med til at angive Priserne, men deri kan jeg ikke være enig med ham. Skulde jeg ønske nogen Forandring i saa Henseende, skulde det snarere være den, at Præsterne bleve fritagne for at være med dertil, da de i langt høiere Grad ere interesserede i Capitelstaxtens Ansættelse end Herredsfogderne, om hvem dette kun kan siges at være Tilfældet i meget ringe Grad, og efter de Dplysninger, vi have faaet, kan jeg idetmindste ikke bestynde dem at have gjort for høie Angivelser, men er der ansat for høit, maa Skylden ligge paa den anden Side, nemlig hos Præsterne. Efter disse Dplysninger have Herredsfogderne altid ansat Priserne lavest, og naar der nu træder en tredje Mand til for Communens Vedkommende, troer jeg, man vil kunne bygge paa en temmelig ligelig og retfærdig Angivelse. Det nævnte ærede Medlem havde ogsaa imod Lovforslaget med Hensyn til Offentliggjørelsen; men deri kan jeg heller ikke være enig med ham, idet jeg netop mener, at der ligger en meget stor Betryggelse i denne Offentliggjørelse og fornemmelig i den hurtige Offentliggjørelse. — Den ærede sidste Taleer bemærkede, at Capitelstaxten i enkelte Egne var ansat saa høit, at ikke engang større Landeiendomsbesiddere kunde sælge deres Korn til